

ביו-קלייר

לטהור פגמי עור בפניך

והפתרון לבעיות עור שמן

Bio-clear

by

Helena Rubinstein

פעולתן המוגברת של בלוטות השומן בעור מתבגר או שמן, גורמת להרחבת הנקבוביות וסתמתן. תכשירי ביו-קלייר מטהרים את העור על-ידי וויסות פעולת בלוטות השומן וזרוז תהליך נשירתם של תאי העור המתים.

תכשירי ביו-קלייר מנקים את העור לעומק ומרחיקים ממנו את המראה השמנוני. העור נעשה חלק ומשיי.

Bio-Clear Wash
מנקה את העור לעומק אך בעדינות. רוחץ ביסודיות ומרחיק את תאי העור המתים ומעלים את עקבות פגמי העור.

Bio-Clear Pore Lotion
טוניק מרענן ומחטא ומעדן את העור, מכחך את הנקבוביות, ומונע התהוות הנקודות השחורות.

Bio-Clear Cream
משלים את פעולת הגיוקי והטהור של תכשירי ביו-קלייר האחרים.

דוגמת הינם וחברת הסבר מיוחדת על הטיפול בעור שטן ישלחו לכל דורש. נא לפנות בכתב למחלקת ההדרכה, הלנה רובינשטיין. ת.ד. 1 מגדל העמק.

שחם לבינסון אילון

רצון זה הוליד את המדור החדש, שהחל מופיע לפני שבועיים. זהו המדור תשקיף, שהוא יורש מחלקת החדשות של דף. מדור זה ייבדל בכמה בחינות מן המדור תצפית. שקדם לו. בעוד שתצפית התייחס רק לעתיד, ניתח התפתחויות שישאו פרי רק מחר, מתייחס תשקיף לכל שלושת הזמנים — עבר, הווה ועתיד. הוא בא לקלוט את האינפורמציה הבלעדי דית המגיעה אלינו — למשל, על דיונים המתנהלים מאחורי הקלעים במסדות ממ-לכתיים ואחרים, על החלטות שנתקבלו או העומדות להתקבל. כל זה בתנאי שהאינפורמציה היא בלעדית של השבועון המסוים. בשבועיים האחרונים כבר הסיק המדור לפרסם כמה סקופים חשובים, כך היה הראי שון שהודיע על ההחלטה לבטל את ה-עוצר בירושלים המזרחית, ועל המשא-והמתן שהתנהל מאחורי הקלעים לפתיחת הבנקים בגדה.

מדור זה הוא רק אחד החידושים במסגרת התוכנית לרענן את מחכונת העולם ה-זת. שפתחנו בה לפני שבועיים, והנמשכת עדיין.

אני מקווה שחידושים אלה מוצאים חן ב-עיניך, ושהם מעלים עוד יותר את ערכו של שבועון זה כמקור אינפורמציה, כמזון ל-מחשבה וכבמה של בידור בשבילך.

אם כן ואם לא — נשמח לשמוע את דיעותיך על חידושים אלה, את הצעותיך וגם את ביקורתך.

איש בפי

איך היית מרגיש אילו שמעת ביום הרביעי בבוקר סקופ עולמי, בלעדי לגמרי — והיית יודע שאינו יכול לפרסמו אלא אור ליום הרביעי הבא?
איך היית מרגיש אילו היית יושב על ה-סקופ הזה, חרד להופעת כל יומון וצהרון, יום אחרי יום — שמא הוא עלה בינתים על הסקופ הזה?
זה קורה לנו לעיתים קרובות. למען ה-אמת, כבר התרגלנו לכך. ראינו מאות סקופים חשובים שלנו אובדים בדרך זו. ראינו מאות אחרות מתאחרים.

בינתים הופיע הוף היומי שלנו, ב-ימי המלחמה ולמחרתה, וגאל אותנו זמנית מסיוט זה. כל סקופ שבא אלינו — יכול היה להתפרסם תוך כמה שעות, ולעיתים תוך כמה דקות.

בכמה מיקרים זה היה רע. כי הסקופ שלנו הופיע זמן רב לפני שהמארע ה-אשר בגלוי. במיקרים מסוימים פירסמו סקופ, ונתקלנו באי-אמון גמור של יודעי-דבר. כעבור שבועיים-שלושה, כאשר הובר התגשם לעיני כל, כבר שכחו שפירסמו אותו.

אך בדרך כלל היה זה זמן טוב לסקופים. פירסמו רבים מהם. תוך כדי כך שיכללנו את מנגנון-החדשות שלנו, וכינו ועזרתם של מודיעים רבים חודשים, חדרנו לפינות שלא יכולנו לסקר אותן קודם לכן.

בינתים סיים הוף את הופעתו, יחד עם שעת-החירום שהולידה אותו, ועכשיו חזרה הבעיה הקודמת: מה לעשות בסקופ המז-דמן לידנו בראשית השבוע?

לבעיית הזמן אין, כמובן, פתרון ב-מיסגרת של שבועון. בכל זאת רצינו ש-העולם הזה יפיק תועלת ממנגנון-החדשות של דף.

מכתבים

ציודק להימצאם של כל הדיפלומטים הללו בפאריס — לא כל שכן היום.
יש להסיק את המסקנה המתאימה.
מ. מישלר, עפולה

בכך הכי
נדהמתי מן הציור של האנגלי ג'ראלד סקארף בסטנדי טיימס (העולם הזה 1565).

נטורי קרתא שד סקארף
נטורי-קרתא שלו הם בסך-הכל קאריקטורה אנטישמית גסה.
י. ד., רעננה

● לשם השוואה ראה תמונות.
מה קרה?
בכל 13 השנים שאני קורא את השבועון המסויים, לא ראיתי עוד גליון כל-כך מלא וגדוש אינפורמציה מרתקת כמו הגליון ה-אחרון (העולם הזה 1565). פשוט לא להא-מין שאפשר להכניס את כל זה לתוך עמו-דים כל כך מעטים.
מה קרה?

דויד גורן, תל-אביב

● הרי קראת.
הביטוי המושגה
העיתונים היו השבוע מלאים סיפורים על „בני-מעוטים” — כמו למשל על הלוחמים הדרוזים שנפלו בשרות צה"ל.
אולי כבר הגיע הזמן לבטל את הביטוי המושגה הזה „בני-מעוטים”?
ראשית: אם אנחנו באמת סבורים שבידנו (המשך בעמוד 4)

שניים אוהבים אחת
הדברים שלי יכאיבו, בני פלסטין: השטח הריבוני הנוכחי של ישראל הוא יחידה ריבו-נית אחת, בעלת כושר-קיום כלכלי וביט-חוני סביר.

על אחד משני העמים לעזוב את השטח, לטובת חברו. לא עזיבה של בהלה או כפייה, אלא במשך 20-30 שנה, תוך עזרה מצד העם שנשאר, להיקלט בקאנאדה, אוסטרליה או ארצות אחרות.

זהו פיתרון טוב, שיתקבל כמעט ללא סייג על-ידי מר אחמד שוקיירי, מר מנחם בגין, מר גמאל עבד-אל-נאצר ומר חוסיין מירדן. אלא שכל אחד רוצה שהעם השני הוא שיעזוב.

הדבר דומה לשני בחורים שאהבו עלמה, שהשיבה לשניהם אהבה. על כן בא אני

קאריקטורה אנטישמית וינאית*
ומבקש: יסור נא האחד מעל פני העלמה. בטוחני שימצא עלמה אחרת שתאהב אותו.
יעקב כרגר, ירושלים

צרפת והביזוב
„ישראל תופסת את המקום השלישי ב-ביזוב המשווע של הדיפלומטים, בצרפת.”
כתבתם (העולם הזה 1518) באוקטובר 1966. לאור יחסינו עם צרפת, עכשיו נראה ש-לא הפרותם. עם זאת, אם בזמנו לא היה
* על משפט עלילת-הדם בקיוב.